

graf her er foreslaaet. Men det synes mig for Resten at gaa med disse Forhold og med Agraererne i det hele taget saaledes, at Agraererne kom til os i Fjor med flere Andragender, og saa bleve de spiste af med en hel Del smulle Ord, og det synes at skulle gaa saaledes i Aar, at Agraererne kunne andrage, kunne bede om Hjælp, netop til Amtskommunerne, og de blive alligevel i det væsentligste spiste af med Løfter paa Fremtiden. Det synes mig, at Agraererne kunne have god Grund til at mindes det gamle Ord, som for Resten staa skrevet oppe paa Dansk Folkemusæum i Samsøstuen, og som lyder saaledes:

„For fiedste Ord og Favnetag

Tag stedse Dig i Vare,

Thi under dette falske Flag

De største Skælder fare“.

Det synes mig, at Agraererne nok kunde have Grund til at mindes dette, thi det lader næsten til, at de saa at hjælpe sig med en hel Del Ord; naar der virkelig er Lejlighed til at bringe dem Hjælp, saa vige mange af de Herrer tilbage for virkelig at stemme for Hjælpen. Og hvad er det saa for en Hjælp, der her hydes? Det er en Hjælp, som kan gavne de vedkommende Kommuner meget, som kan hjælpe dem til en Konvertering af deres Gæld til en billigere Rente, uden at det i Virkeligheden koster Staten en Dre. Saaledes som Sagen er gaaet med dette Lovforslag, vil jeg sige, at det er noget af det forunderligste, som jeg har oplevet — her inde, vel at mærke. Vi ere i sin Tid i Finansudvalget enedes alle sammen, alle Partier og den højtærede Finansminister med, om at stemme for et Statslaan paa 20 Mill. Kr. Der var Enighed derom fra alle Sider, og vi enedes om, at en saadan Foranstaltning maatte være noget, som meget gerne maatte føres igennem, netop for at tvinge Renten ned her i Landet. Nu møder man imidlertid her med et Forslag om 25 Mill.; og man kan ikke paa nogen Side saa fuld Bested om, hvordan alle disse flere Penge skulle anvendes! Vi kunne nok saa at høre en Tale om, at naar vi saa disse Penge, skulle de anvendes paa den bedst mulige Maade, og at man saa ogsaa vil tage Hensyn til Kommunerne, men vi kunne ikke saa fuld Bested om, hvorledes Pengene skulle anvendes. Naar man saa fra vor Side møder med et Forslag om at give disse Penge en Anvendelse, som man ikke fra den anden Side kan indvende noget reelt imod, rejser baade Finansministeren og det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (N. S. Larsen) sig og taler om, at det bør stemmes

imod et saadant Forslag! Det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds har jo en ubetinget Tiltro til den ny Finansminister og til det ny Ministerium — ja det ærede Medlem er jo en af den ny Tids Bærere. Det ærede Medlem mener, at det er nok, naar dette Ministerium blot giver et Ord om, at vi i Fremtiden skulle forhandle om at anvende disse 5 Mill. Kr.; at naar man faar disse 5 Mill. Kr., saa er Besjen aabnet for en Forhandling, men Ministeriet vil nu staa frit. Og hvad vil det saa sige, at Ministeriet vil staa frit? Det vil sige, at det vil have Ret til at sige baade Ja og Nej, ellers staaer det jo ikke frit. Naar Ministeriet altsaa møder med en saadan Tale, er det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds straks klar over, at i en saadan Tale fra Ministeriet har man fuld Garanti. Jeg forstaaer nu ikke, at det ærede Medlem straks kan være saa klar over det, at han kan have en saa ubegrænset Tillid til dette Ministerium, og jeg forstaaer det saa meget mindre, som det kun er ganske faa Dage siden, at det ærede Medlems Meningsfæller netop gav dette den ny Tids Ministerium et Mistillidsvotum her i Folketinget, et Mistillidsvotum, som erklærede, at den ny Tids Ministerium havde begaaet en Handling, som ikke havde Hjemmel i Loven. Naar det ærede Medlems Meningsfæller kunde gøre det, naar de ikke have mere Tillid til den ny Tids Ministerium, saa forstaaer jeg ikke, at det ærede Medlems Meningsfæller nu her kunne stemme mod et saa vel begrundet Vædringsforslag, blot i Tillid til et Ord fra en af den ny Tids Ministre. Mod dette Vædringsforslag har der i Virkeligheden ikke været fremsført den mindste begrundede Indvending. Den højtærede Minister sagde, at der kunde være Tvivl om, hvorvidt man burde anvende de 5 Mill. Kr. til Kommuner, som havde Jærnbanelaan at optage, eller om man skulde tage dem til Konvertering af Amtskommunernes nuhavende Laan, men denne Tvivl indeholdes ikke i Vædringsforslaget. Vædringsforslaget gaar ud paa, at Amtskommunerne kunne laane Penge til at indfri deres tidligere Gæld, og kun for saa vidt en Del Amtskommuner have uopstelig Gæld — og det er jo Tilfældet — og der bliver Penge tilovers af de 5 Mill. Kr., kan der optages ny Laan til andre Formaal. Denne Tvivl findes altsaa ikke i Vædringsforslaget. Vædringsforslaget stiller meget tydelig Konverteringen af Amtskommunernes Gæld som Nr. 1 — der er ingen Tvivl og ingen Svagheit i Vædringsforslaget i saa Henseende. Jeg vil sige, at jeg finder det ogsaa fuld-